

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 14. joulukuuta 2015
(OR. en)

15302/15

Toimielinten välinen asia:
2015/0284 (COD)

PI 103
CODEC 1727
RECH 309
EDUC 322
COMPET 565
SAN 438
AUDIO 36
CULT 91
DIGIT 112

EHDOTUS

Lähetäjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	10. joulukuuta 2015
Vastaanottaja:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	COM(2015) 627 final
Asia:	Ehdotus EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI verkkosisältöpalvelujen rajatylittävän siirrettävyyden varmistamisesta sisämarkkinoilla

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja COM(2015) 627 final.

Liite: COM(2015) 627 final

Bryssel 9.12.2015
COM(2015) 627 final

2015/0284 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

verkkosisältöpalvelujen rajatylittävän siirrettävyyden varmistamisesta sisämarkkinoilla

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2015) 270 final}

{SWD(2015) 271 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

- Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Internetistä on tullut yksi keskeisistä sisällön jakelukanavista. Vuonna 2014 49 prosenttia Euroopan internetin käyttäjistä hankki verkosta musiikkia, videoita ja pelejä¹, ja tämän uskotaan jatkossa vielä yleistyvän. Tabletit ja älypuhelimet tekevät sisällön saannin verkosto vieläkin helpommaksi, ja EU:ssa 51 prosenttia mobiililaitteiden käyttäjistä onkin laitteellaan yhteydessä internetiin.²

Verkkosisältöpalveluiden nopea yleistymisen ja kannettavien laitteiden lisääntyvä käyttö myös valtioiden rajojen yli merkitsee sitä, että eurooppalaiset odottavat voivansa käyttää verkkosisältöpalveluita kaikkialla unionin alueella. Digitaalisia sisämarkkinoita koskevan komission strategian³ yhtenä keskeisenä tavoitteena on mahdollistaa laajempi verkkosisällön käyttö kaikkialla EU:ssa.

Rajatyylittävä siirrettävyys koskee verkkosisältöä, joka on laillisesti kuluttajien saatavilla, tai sisältöä, jonka kuluttajat ovat ostaneet tai vuokranneet asuinmaassaan ja jonka käyttöä he haluavat jatkaa matkustaessaan EU:n alueella. Verkkosisältöpalveluiden rajatyylittävän siirrettävyyden kysyntä on kuluttajien keskuudessa huomattavaa, ja sen odotetaan edelleen kasvavan.⁴ Liikkuessaan EU:n alueella kuluttajat eivät usein kuitenkaan pysty hyödyntämään tällaista rajatyylittävää siirrettävyyttä tai se on mahdollista vain rajoituksin. Verkkosisältöpalveluiden rajatyylittävän siirrettävyyden ongelmat EU:ssa tai sen puuttuminen kokonaan johtuvat oikeudenhaltijoiden lisenssikäytännöistä tai palveluntarjoajien kaupallisista menettelyistä.

Tällä ehdotuksella pyritään poistamaan esteitä rajatyylittävältä siirrettävyydeltä, jotta käyttäjien tarpeet voidaan täyttää tehokkaammin ja edistää innovointia, joka hyödyttää kuluttajia, palveluntarjoajia ja oikeudenhaltijoita. Ehdotuksessa otetaan käyttöön unionin yhteinen toimintatapa ja samalla pidetään yllä oikeudenhaltijoiden korkeatasoinen suoja. Näin edistetään sisämarkkinoiden toimintaa alueena, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jossa palveluiden tarjonnan ja vastaanottamisen vapaus on taattu.

- Johdonmukaisuus suhteessa tällä politiikan alalla voimassa oleviin politiikkaa koskeviin säännöksiin**

Digitaalisten sisämarkkinoiden strategiassa esitetään joukko aloitteita, joiden tavoitteena on luoda sisämarkkinat digitaaliselle sisällölle ja -palveluille. Tämä ehdotus on yksi ensimmäisistä strategiaan kuuluvista aloitteista. Sen jälkeen annetaan muita aloitteita strategiassa nimetyillä

¹ Eurostat, yhteisön vuoden 2014 tutkimus kotitalouksien ja yksityishenkilöiden tieto- ja viestintäteknologian käyttötottumuksista.

² Eurostat, Tietoyhteiskuntaa koskevat tilastot – Kotitaloudet ja yksityishenkilöt.

³ COM(2015) 192 final.

⁴ Tuoreessa kyselytutkimuksessa 33 prosenttia vastanneista (ja 65 prosenttia 15–24-vuotiaiden ikäryhmässä vastanneista), joilla ei ole maksullista sisältötilausta, sanoi, että heille olisi tällaista tilausta tehtäessä tärkeää, että sisältö on saatavilla myös toiseen jäsenvaltioon matkustettaessa tai siellä tilapäisesti oleskeltaessa (Flash Eurobarometer 411 — Cross-border access to online content, elokuu 2015).

aloilla, myös teollis- ja tekijänoikeuksien alalla. Esteiden poistaminen rajatylittävältä siirrettävyydeltä on ensimmäinen merkittävä askel, kun käsitellään kuluttajille tärkeää erityiskysymystä rajatylittävästä sisällön saannista. Kohdennetut varhaisvaiheen toimet tällä alalla ovat aiheellisia myös siksi, että verkkovierailumaksujen päättymisen EU:ssa lähestyy.⁵

Tällä ehdotuksella pyritään selvittämään, milloin kyseessä on direktiiveissä 96/9/EY⁶, 2001/29/EY⁷, 2006/115/EY⁸ ja 2009/24/EY⁹ tarkoitettu teosten ja muiden suoritteiden käyttö, kun sovelletaan tämän ehdotuksen piiriin kuuluvaa rajatylittävää siirrettävyyttä.

Tällä ehdotuksella täydennetään palveluista sisämarkkinoilla annettu direktiiviä 2006/123/EY¹⁰ sekä tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista annettua direktiiviä 2000/31/EY¹¹.

Ehdotuksella myös edistetään audiovisuaalisten mediapalveluiden rajatylittävää ulottuvuutta ja näin täydennetään direktiiviä 2010/13/EU¹².

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä SEUT-sopimus, 167 artiklan mukaan unioni ottaa kulttuuriin liittyvät näkökohdat huomioon perussopimusten määräysten mukaisessa toiminnassaan. Tällä ehdotuksella parannettaisiin kulttuurisisällön saatavuutta, sillä sen avulla kuluttajien kulttuurikokemus parantuu, kun sisällön saanti helpottuu kuluttajien liikkeessa EU:n alueella.

Ehdotuksella edistetään kuluttajien etuja, ja näin ollen se on johdonmukainen kuluttajasuojan alalla toteutettaviin EU:n toimintalinjoihin ja SEUT-sopimuksen 169 artiklaan nähden.

2. OIKEUSPERUSTA SEKÄ TOISSIJAISUUS- JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklaan. Artiklassa siirretään EU:lle valta antaa säädöksiä, joiden tavoitteena on sisämarkkinoiden toteuttaminen ja toiminta. Tähän sisältyy palveluiden tarjonnan ja vastaanottamisen vapaus.

Ehdotuksen piiriin kuuluvat verkkosisältöpalvelut tukeutuvat pääsoin unionin tasolla yhdenmukaistettuihin tekijänoikeuksiin ja lähioikeuksiin. EU on yhdenmukaistanut

⁵ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-5265_en.htm

⁶ Tietokantojen oikeudellisesta suojasta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/9/EY (EYVL L 77, 27.3.1996, s. 20–28).

⁷ Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tiettyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa annettu direktiivi 2001/29/EY (EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10).

⁸ Vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla annettu direktiivi 2006/115/EY (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 28–35)

⁹ Tietokoneohjelmien oikeudellisesta suojasta annettu direktiivi 2009/24/EY, (EUVL L 111, 5.5.2009, s. 16–22).

¹⁰ EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36–68.

¹¹ EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1–16.

¹² EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1–24.

tekijänoikeuksien alaa niiden oikeuksien osalta, jotka ovat merkityksellisiä teosten tai muun suojatun aineiston verkossa tapahtuvan levittämisen kannalta (kuten oikeudet kappaleen valmistamiseen, yleisölle välittämiseen ja käyttöön saattamiseen).

Nyt käsillä olevassa aloitteessa käsitellään näiden yhdenmukaistettujen oikeuksien käyttämistä verkkosisältöpalveluiden rajatylittävän siirrettävyyden osalta. Koska ehdotus vaikuttaisi EU:n tekijänoikeuspuitteilla yhdenmukaistettuihin oikeuksiin, sen perustana on käytettävä SEUT-sopimuksen 114 artiklaa, jossa käytettävä väline on asetus.

Tietty verkkosisältöpalveluiden osat, kuten urheilutapahtumat, uutiset ja poliittiset väittelyt, eivät välttämättä kuulu tekijänoikeuksien piiriin. Kun tällaista sisältöä on millä tahansa keinoin toteutetuissa lähetyksissä – myös yleisradio-organisaatioiden lähetyksissä – oikeudenhaltijat voivat vedota EU-tasolla yhdenmukaistettuihin lähioikeuksiin, kuten oikeus kappaleen valmistamiseen tai oikeus käyttöön saattamiseen. Lisäksi urheilutapahtumiin, uutisiin ja ajankohtaisiin tapahtumiin liittyy usein tekijänoikeuksin suojattuja osia, kuten avauksena tai päätöksenä käytettävä videojakso tai siihen liittyvä musiikki. Ne kuuluvat EU:n yhdenmukaistettujen tekijänoikeuspuitteiden piiriin. Direktiivillä 2010/13/EU on lisäksi yhdenmukaistettu tiettyjä seikkoja lähetyksissä, jotka liittyvät yhteiskunnallisesti erittäin merkittäviin tai yleisöä suuresti kiinnostaviin tapahtumiin. Jotta kuluttajat saisivat täyden hyödyn rajatylittävästä siirrettävyydestä, on tärkeää sisällyttää ehdotukseen kaikki nämä osatekijät.

- **Toissijaisuusperiaate (muun kuin yksinomaisen toimivallan osalta)**

Verkkosisältöpalveluiden siirrettävyys on luonteeltaan olennaisesti rajatylittävä kysymys. Koska tekijänoikeus ja lähioikeudet on yhdenmukaistettu EU:n tasolla, vain unioni voi muuttaa oikeudellisia puitteita. Tämän vuoksi jäsenvaltiot eivät voi antaa lainsäädäntöä, jolla varmistettaisiin rajatylittävä siirrettävyys. Tällaiset toimet on siis toteutettava EU:n tasolla.

Toiminnan vaikutuksesta voidaan todeta, että ainoastaan EU:n toiminnalla voidaan varmistaa, että kuluttajat saavat verkkosisältöpalvelut käyttöönsä samanlaisin ehdoin kaikkialla Euroopan unionin alueella. EU:n toiminta tarjoaa selkeitä etuja myös oikeudenhaltijoille ja palveluntarjoajille, kun verkkosisältöpalveluiden rajatylittävän siirrettävyyden tarjonta tapahtuu yhdenmukaisin edellytyksin kaikkialla Euroopassa. Näin varmistettaisiin entistä parempi oikeusvarmuus eikä koko nykyistä lisenssijärjestelyjen verkkoa tarvitsisi neuvotella uudelleen rajatylittävää siirrettävyyttä varten.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotuksella pyritään helpottamaan verkkosisältöpalvelun rajatylittävän siirrettävyyden tarjoamista (säännös joka koskee tarjoamispaikkaa sekä palvelun saatavuutta ja käyttöä), ja siinä säädetään palveluntarjoajaa tietyin edellytyksin koskesta velvoitteesta, jonka mukaan rajatylittävä siirrettävyys on mahdollistettava. Ehdotus ei ulotu pidemmälle kuin mikä on tarpeen todettujen ongelmien ratkaisemiseksi. Sillä ei muuteta oikeuksien lisensointia oleellisilta osin, joten sillä on rajallinen vaikutus oikeudenhaltijoiden ja palveluntarjoajien liiketoimintamalleihin. Ehdotuksella ei velvoiteta oikeudenhaltijoita ja palveluntarjoajia neuvottelemaan sopimuksia uudelleen, vaan sillä tehdään täytäntöönpanokelvottomiksi sellaiset sopimusmääräykset, jotka ovat rajatylittävää siirrettävyyttä koskevan tarjoamisvelvoitteen vastaisia.

Ehdotuksella ei myöskään määrätä palveluntarjoajille kohtuuttomia kustannuksia. Ehdotuksessa ei edellytetä, että verkkosisältöpalveluiden tarjoaja toteuttaisi toimenpiteitä,

jolla varmistetaan tällaisten palveluiden tarjonnan laatu tilaajan asuinmaan ulkopuolella. Ehdotuksessa ei myöskään edellytetä, että maksuttomia palveluita tarjoavien palveluntarjoajien olisi varmistettava rajatylittävä siirrettävyys, jos ne eivät varmenna tilaajan asuinjäsenvaltiota, sillä tällainen muutos olisi merkittävä muutos niiden tapaan tarjota palveluitaan ja voisi aiheuttaa kohtuuttomia kustannuksia.

- **Säätelytavan valinta**

Asetusta sovellettaisiin sellaisenaan ja se tulisi voimaan samanaikaisesti jäsenvaltioissa. Tämä väline on paras keino saavuttaa tavoite eli varmistaa verkkosisällön siirrettävyys kaikkialla EU:n alueella. Se mahdollistaisi siirrettävyyssääntöjen yhdenmukaisen soveltamisen jäsenvaltioissa ja takaisi sen, että eri jäsenvaltioiden oikeudenhaltijoihin ja verkkopalveluiden tarjoajiin sovelletaan täsmälleen samoja sääntöjä.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMÄKUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

- **Voimassa olevan lainsäädännön jälkiarvioinnit/kuntotarkastukset**

Ei sovelleta.

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Joulukuusta 2013 maaliskuuhun 2014 järjestettiin laaja EU:n tekijänoikeussääntöjen tarkistusta koskenut julkinen kuuleminen. Tekijänoikeuksien alueellisuutta koskeviin kysymyksiin saaduissa vastauksissa eri sidosryhmät nostivat esiin rajatylittävän siirrettävyyden. Vuonna 2013 komissio toteutti eurooppalaista lisensointiprosessia koskevaa sidosryhmien vuoropuhelua.¹³ Yhdessä työryhmässä keskityttiin nimenomaan rajatylittävään siirrettävyyteen.

Vuoden 2015 ensimmäisten kymmenen kuukauden aikana komissio järjesti tiiviitä keskusteluja sidosryhmien (kuluttajat, oikeudenhaltijat, urheilujärjestöt, lähetystöiminnan harjoittajat ja verkkopalveluiden tarjoajat) kanssa myös järjestämällä erityisiä sidosryhmien työpajoja, jotta voitiin arvioida EU:n mahdollisten toimien vaikutusta alaan ja myös keskustella tarjoutuvista vaihtoehdoista.

Sidosryhmien tätä ehdotusta koskevista näkemyksistä voidaan tiivistetysti todeta, että kuluttajat kannattavat yleisesti verkkosisällön rajatylittävän siirrettävyyden parantamista, mukaan lukien rajatylittävien verkkopalveluiden siirrettävyys. Sisältöteollisuus sekä oikeudenhaltijoiden ja palveluntarjoajien edustajat eivät vastusta verkkosisältöpalveluiden rajatylittävää siirrettävyyttä mutta kannattavat tällä alalla toimialavetoisia ratkaisuja ja ei-sitovia instrumentteja oikeudellisten velvoitteiden sijaan.

Vaikka ei-sitovilla välineillä, kuten rajatylittävää siirrettävyyttä tukevilla suosituksilla, voitaisiin auttaa alan markkinoiden kehitystä, tällaisten välineiden vaikutus olisi hyvin rajallinen. Se riippuisi erilaisten markkinatoimijoiden kaupallisista päätöksistä. Tuloksena ei olisi yhdenmukainen täytäntöönpano, eikä se riittäisi varmistamaan, että EU:n kuluttajat saavat verkkosisältöpalveluiden siirrettävyyden samoin edellytyksin kaikkialla unionissa.

¹³

Ks. <https://ec.europa.eu/licences-for-europe-dialogue/en/content/about-site>

Ehdotukseen on sisällytetty useita sidosryhmien esiin nostamia aiheita, jotka ovat aiheuttaneet huolta. Näitä ovat erityisesti seuraavat: ehdotuksessa ei velvoiteta niitä palveluntarjoajia, jotka tarjoavat maksuttomia palveluita eivätkä varmenna kuluttajan asuinjäsenvaltiota, tarjoajamaan siirrettävyyttä; ehdotuksessa ei velvoiteta palveluntarjoajia tarjoamaan palveluita rajatylittävästi samanlaatuksina toimituksina kuin asuinjäsenvaltioissa; osapuolille jätetään mahdollisuus sopia edellytyksistä, joilla varmistetaan, että palvelu tarjotaan asetuksen mukaisesti.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Viime vuosina on tehty oikeudellisia¹⁴ ja taloudellisia¹⁵ tutkimuksia nykyisten tekijänoikeussääntöjen eri puolista, myös verkkotoimituksiin sovellettavien EU:n tekijänoikeussääntöjen alueellisuudesta.

Lisätutkimuksia on tehty digitalisaation vaikutuksista sisällön tuottamiseen ja jakeluun sekä sisällön rajatylittävistä saannista.¹⁶ Myös urheilua koskevia tutkimuksia on tehty.¹⁷

- **Vaikutustenarviointi**

Ehdotuksesta tehtiin vaikutustenarviointi.¹⁸ Sääntelyntarkastelulautakunta antoi 30. lokakuuta 2015 myönteisen lausunnon vaikutustenarvioinnista sillä edellytyksellä, että tiettyjä sen osia vielä parannetaan. Lopulliseen vaikutustenarviointiin on sisällytetty nämä huomautukset.

Lopullisessa vaikutustenarvioinnissa tarkastellaan perusskenaariota (ei poliittisia toimia) ja kolmea toimintavaihtoehtoa. Vaihtoehto 1 tarkoittaa komission antamaa sidosryhmien ohjausta, jolla kannustetaan verkkosisällön tarjoajia tarjoamaan palveluihinsa rajatylittävää siirrettävyyttä EU:ssa. Vaihtoehto 2 merkitsee EU:n toimia, joilla säädettäisiin, että verkkosisältöpalvelun tarjonta, saanti ja käyttö katsottaisiin tapahtuvaksi kuluttajan asuinmaana olevassa jäsenvaltioissa. Vaihtoehdossa 3 edellä esitetyn järjestelyn lisäksi i) säädettäisiin verkkosisältöpalvelun tarjoajia koskeva velvoite varmistaa tällaisten palveluiden rajatylittävä siirrettävyys ja ii) vahvistettaisiin, että kaikki sopimusmääräykset, joilla rajoitetaan rajatylittävää siirrettävyyttä, ovat täytäntöönpanokelvottomia.

Kuluttajien, oikeudenhaltijoiden ja palveluntarjoajien näkökulmasta vaihtoehto 3 täyttäisi asetetun tavoitteen tehokkaimmin. Perusskenaariossa ja vaihtoehdossa 1 audiovisuaalialan – ja vähäisemmässä määrin urheilutapahtumien – oikeudenhaltijat eivät todennäköisesti helposti sallisi oman sisällönsä siirrettävyyttä. Perusskenaariossa ja vaihtoehdoissa 1 ja 2 palveluntarjoajat voisivat edelleen rajoittaa rajatylittävää siirrettävyyttä, ja monet niistä kohtaisivat ongelmia (sopimusrajoitukset) yrittäessään tarjota siirrettävyyttä. Sekä oikeudenhaltijoiden että palveluntarjoajien liiketoimikustannukset olisivat korkeammat niiden neuvotellessa uudelleen verkkonsa lissensiosopimuksia. Näissä vaihtoehdoissa siirtyminen rajatylittävään siirrettävyyteen kestäisi kauemmin. Näillä vaihtoehdoilla ei myöskään varmistettaisi kuluttajien saaman palvelun yhdenmukaisuutta. Ainostaan vaihtoehdolla 3

¹⁴ http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/studies/131216_study_en.pdf

¹⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/studies/1403_study1_en.pdf

¹⁶ <http://is.jrc.ec.europa.eu/pages/ISG/DigEcocopyrights.html>;

¹⁷ http://ec.europa.eu/sport/news/2014/docs/study-sor2014-final-report-gc-compatible_en.pdf

¹⁷ <http://ec.europa.eu/sport/library/studies/study-contribution-spors-economic-growth-final-rpt.pdf>

¹⁸ SWD(2015) 271, SEC(2015) 484.

varmistettaisiin tehokkaasti, että rajatylittävä siirrettävyys on tarjolla ja että kuluttajien kysyntään vastataan. Tämän vuoksi vaihtoehtoa 3 pidettiin parhaana toimintavaihtoehtona.

Se myös vastaisi kuluttajien odotuksia. Palveluntarjoajat hyötyisivät järjestelystä, jolla palvelu paikannetaan siirrettävyyttä varten, ja voisivat paremmin vastata kuluttajien tarpeisiin. Sisällön tuotannossa vaikutus olisi sisällön lisensoinnin suhteen suurin audiovisuaalisen ja suosituimman urheilusisällön aloilla, Koska verkkosisältöpalveluiden siirrettävyys ei kuitenkaan laajenna palveluiden käyttäjäjoukkoa eikä sellaisenaan muuta lisenssien alueellista yksinoikeutta, alaan kohdistuvan vaikutuksen odotetaan olevan marginaalinen.

Potentiaaliset kustannukset voidaan jakaa toimintaan suoraan liittyviin kustannuksiin eli palveluntarjoajien kustannuksiin, jotka johtuvat tilaajien asuinpaikkana olevan jäsenvaltion varmentamisesta, sekä toisaalta kustannuksiin, joita voi syntyä mutta jotka liittyvät vain epäsuorasti tähän toimintaan, eli kustannuksiin, jotka johtuvat lisenssien mukauttamisesta uusien sääntöihin, ja palveluntarjoajien kustannuksiin, jotka liittyvät teknisen infrastruktuurin muutoksiin. Tällaisten toimintaan liittyvien teknisten kustannusten ei odoteta olevan merkittäviä, ja ne voitaisiin hoitaa osana palveluntarjoajien tavanomaisia ohjelmiston ylläpitokustannuksia. On vaikeaa arvioida sopimusjärjestelyihin liittyviä kustannuksia. Ehdotus ei kuitenkaan edellytä sopimusten uudelleen neuvottelua. Ehdotuksessa ei aseteta vaatimuksia, jotka koskevat toimitettavan palvelun laatua, kun sitä käytetään rajatylittävän siirrettävyyden mukaisesti, joten siinä ei määrätä tältä osin mitään kustannuksia (palveluntarjoajat halutessaan vapaaehtoisesti luvata tietyn laadun tai sitoutua toimimaan tällä tavoin kuluttajien tai oikeudenhaltijoiden kanssa tekemissään sopimuksissa).

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Ehdotusta sovelletaan yhtä lailla kaikkiin yrityksiin, mikroyritykset ja pienet ja keskisuuret yritykset (pk-yritykset) mukaan luettuina. Kaikki yritykset voivat hyötyä järjestelystä, jolla palvelu paikannetaan ehdotuksessa kuvattua siirrettävyyttä varten. Pk-yritysten vapauttaminen näistä säännöistä vaarantaisi toimenpiteen tehokkuuden, sillä monet verkkosisällön tarjoajat ovat pk-yrityksiä. Koska ehdotus ei aiheuta merkittäviä kustannuksia, ei ole tarpeen minimoida sen säännösten noudattamisesta mikroyrityksille tai pk-yrityksille aiheutuvia kustannuksia.

Ehdotus vaikuttaa kilpailukykyyn myönteisesti, sillä se tukee innovointia verkkosisältöpalveluiden alalla ja houkuttelee niihin lisää kuluttajia. Ehdotuksella ei ole vaikutusta kansainväliseen kauppaan.

Ehdotuksella edistetään sisältöpalveluiden käyttöä verkossa. Ehdotus koskee verkkoympäristöä, koska kysymys siirrettävyydestä liittyy pääosin tällaiseen ympäristöön. Ehdotuksella edistetään innovointia ja markkinoiden kehitystä, sillä sitä sovelletaan kaikkiin verkkosisältöpalveluihin käytettävistä laitteista tai tekniikasta riippumatta. Tämän vuoksi ehdotuksessa otetaan huomioon tekniikan uusi kehitys ja se on yhteensopiva digitaalitekniikan ja internetin kanssa.

- **Perusoikeudet**

Ehdotuksella on rajallinen vaikutus tekijänoikeuteen omistusoikeutena tai elinkeinonvapauteen sellaisina kuin ne on tunnustettu Euroopan unionin perusoikeuskirjassa (16 ja 17 artikla). Toimenpidettä voidaan perustella perussopimuksien mukaisella perusvapaudella tarjota ja vastaanottaa palveluita rajojen yli. Edellä mainittujen vapauksien rajoittaminen (järjestely, jolla palvelu paikannetaan siirrettävyyttä varten, velvoite tarjota

rajatylittävää siirrettävyyttä sekä tämän velvoitteen vastaisten sopimusmääräysten täytäntöönpanokelvottomaksi tekeminen) olisi perusteltua, kun otetaan huomioon tavoite, joka on verkkosisältöpalveluiden rajatylittävän siirrettävyyden varmistaminen sisämarkkinoilla.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia Euroopan unionin talousarvioon.

5. MUUT ASIAT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Ehdotuksen vaikutusten seurantaprosessiin kuuluu kaksi vaihetta.

Ensimmäinen vaihe käynnistyy välittömästi säädöksen hyväksyminen jälkeen ja jatkuu sen soveltamisen aloitukseen asti. Siinä keskitytään seuraamaan markkinatoimijoiden tekemää asetuksen toteutusta jäsenvaltioissa ja pyritään varmistamaan johdonmukainen toimintatapa. Komissio järjestää kokouksia jäsenvaltioiden edustajien ja merkittävien sidosryhmien kanssa, jotta selvitetään, miten siirtymistä uusiin sääntöihin voidaan tukea.

Toinen vaihe käynnistyisi asetuksen soveltamispäivästä, ja siinä keskitytään sääntöjen vaikutuksiin. Tässä seurannassa tarkastellaan erityisesti pk-yrityksiin ja kuluttajiin kohdistuvia vaikutuksia.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ehdotuksen 1 artiklassa esitetään ehdotuksen tavoite ja soveltamisala. Ehdotuksella otetaan käyttöön yhteinen toimintatapa, jotta varmistetaan, että verkkosisältöpalveluiden tilaajat unionissa voivat saada tällaiset siirrettävinä tarjottavat palvelut käyttöönsä, kun he oleskelevat tilapäisesti toisessa jäsenvaltioissa (rajatylittävä siirrettävyys).

2 artikla sisältää määritelmät. Niitä on tulkittava yhdenmukaisesti EU:ssa. Artiklassa määritellään 'tilaaja' eli kuluttaja, joka verkkosisältöpalvelun tarjoamista koskevan sopimuksen pohjalta voi saada ja käyttää tällaista palvelua jäsenvaltiossa, jossa hän asuu. 'Kuluttajalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä, joka tämän asetuksen alaan kuuluvia sopimuksia tehdessään toimii tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa.

2 artiklaan sisältyvät myös käsitteiden 'asuinjäsenvaltio', 'tilapäisesti oleskeleva', 'verkkosisältöpalvelu' ja 'siirrettävä' määritelmät. 'Asuinjäsenvaltio' on se jäsenvaltio, jossa tilaaja tavanomaisesti asuu. 'Tilapäisesti oleskelevalla' tarkoitetaan, että tilaaja oleskelee tilapäisesti jäsenvaltiossa, joka ei ole hänen asuinjäsenvaltionsa. 'Verkkosisältöpalvelu' kuuluu ehdotuksen piiriin, kun i) sisältö tarjotaan laillisesti verkossa asuinjäsenvaltiossa, ii) palvelu tarjotaan siirrettävänä ja iii) palvelu on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2010/13/EU¹⁹ tarkoitettu audiovisuaalinen mediapalvelu tai palvelu, jonka

¹⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja

keskeinen piirre on pääsyn tarjoaminen teoksiin, muuhun aineistoon tai yleisradio-organisaatioiden lähetyksiin. Tässä asetuksessa 'siirrettävällä' tarkoitetaan, että tilaajat voivat tosiasiallisesti saada ja käyttää verkkosisältöpalvelua asuinjäsenvaltiossa ilman rajoitusta tiettyyn paikkaan. Verkkosisältöpalveluiden osalta on kaksi mahdollisuutta: i) palvelut, jotka tarjotaan (suoraa tai epäsuoraa) rahallista maksua vastaan; ja ii) palvelut, jotka tarjotaan ilman rahallista maksua sillä edellytyksellä, että palvelun tarjoaja varmentaa tilaajan asuinjäsenvaltion. Esimerkki epäsuorasta maksusta on se, että tilaaja maksaa palvelupaketista, jossa yhdistyy televiestintäpalvelu ja toisen palveluntarjoajan toimittama verkkosisältöpalvelu. Jos tilaaja saa verkkosisältöpalvelun ilman rahallista maksua, tarjoajan on tehtävä rajatylittävän siirrettävyyden käyttäminen tilaajalle mahdolliseksi vain, jos tarjoaja varmentaa tilaajan asuinjäsenvaltion. Tämän vuoksi, jos tilaaja esimerkiksi vain hyväksyy maksuttoman verkkosisältöpalvelun ehdot mutta ei rekisteröity palvelun www-sivustolle (jolloin palvelun tarjoaja ei varmenna kyseisen kuluttajan asuinjäsenvaltioita), palveluntarjoajalla ei ole velvoitetta tarjota palvelun rajatylittävää siirrettävyyttä.

3 artiklassa vahvistetaan tarjoajaa koskeva velvoite mahdollistaa tilaajalle verkkosisältöpalvelun käyttäminen, kun tilaaja on tilapäisesti toisessa jäsenvaltiossa. Tämä koskee samaa sisältöä, samaa laitevalikoimaa ja -määrää ja samoin toiminteita, jotka tarjotaan asuinjäsenvaltioissa. Velvoite ei kuitenkaan ulotu niihin vaatimuksiin, joita sovelletaan tällaisen palvelun toimittamisen laatuun silloin kun palvelu tarjotaan asuinjäsenvaltiossa. Kun käytetään rajatylittävää siirrettävyyttä, palvelun tarjoaja ei ole vastuussa palvelun toimittamisen huonommasta laadusta, joka johtuu esimerkiksi internet-yhteyden rajoituksista. Jos tarjoaja kuitenkin selkeästi sitoutuu takaamaan tietyn toimituslaadun tilaajille, jotka tilapäisesti oleskelevat toisessa jäsenvaltiossa, tällainen sopimus sitoo tarjoajaa. Lisäksi asetuksella velvoitetaan tarjoaja kertomaan tilaajalle verkkosisältöpalvelun toimituksen laadusta, kun palvelua käytetään muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossa.

4 artiklassa vahvistetaan menettely, jolla palvelu paikannetaan siirrettävyyttä varten: katsotaan, että tilaaja, joka on tilapäisesti toisessa jäsenvaltiossa, saa palvelun ja käyttää sitä ainoastaan asuinjäsenvaltioissa. Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien lisensointia varten tämä merkitsee sitä, että niiden tekijänoikeustoimien, jotka toteutetaan, kun palvelu tarjotaan kuluttajille rajatylittävän siirrettävyyden pohjalta, katsotaan tapahtuvan ainoastaan asuinjäsenvaltiossa. Tätä säännöstä sovelletaan kaikkiin muihin tarkoituksiin, jotka liittyvät palvelun tarjontaan sekä sen saantiin ja käyttöön rajatylittävää siirrettävyyttä hyödynnettäessä.

Lisäksi 5 artiklassa vahvistetaan, että kaikki sopimusehdot, jotka ovat rajatylittävää siirrettävyyttä koskevan velvoitteen vastaisia, ja erityisesti sellaiset ehdot, joilla rajoitetaan kuluttajan mahdollisuuksia omien verkkosisältöpalveluidensa rajatylittävän siirrettävyyden osalta tai palvelun tarjoajan mahdollisuutta toimittaa tällainen palvelu, ovat täytäntöönpanokelvottomia. Lisäksi täytäntöönpanokelvottomia ovat kaikki sopimusehdot, jotka ovat sen oikeudellisen järjestelyn vastaisia, jolla mahdollistetaan palvelun tarjoajien osalta rajatylittävää siirrettävyyttä koskevan velvoitteen mukaisuus. Tämä koskee kaikkia sopimusjärjestelyjä, myös oikeudenhaltijoiden ja palveluntarjoajien sekä palveluntarjoajien ja niiden asiakkaiden välillä. Oikeudenhaltijat voivat kuitenkin edellyttää, että palveluntarjoaja hyödyntää keinoja, joilla varmistetaan, että palvelu tarjotaan asetuksen mukaisesti. Ehdotuksessa vahvistetaan suojavaatimus, jonka mukaan tällaisten edellytettävien

hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi), EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1–24.

varmistuskeinojen on oltava kohtuullisia eivätkä ne saa ulottua pidemmälle kuin mikä on tarpeen niiden tarkoituksen täyttämiseksi.

6 artiklassa säädetään, että asetuksen puitteissa tapahtuvan henkilötietojen käsittelyn on tapahduttava direktiivien 95/46/EY ja 2002/58/EY mukaisesti.

7 artiklassa vahvistetaan, että asetusta sovelletaan myös kaikkiin ennen asetuksen soveltamispäivää tehtyihin sopimuksiin ja hankittuihin oikeuksiin, jos ne ovat merkityksellisiä palvelun tarjonnan, palvelun saannin tai palvelun käyttämisen kannalta.

8 artiklassa säädetään, että asetusta sovelletaan kuuden kuukauden kuluttua sen julkaisemisesta Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

verkkosisältöpalvelujen rajatylittävän siirrettävyyden varmistamisesta sisämarkkinoilla

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon²⁰,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon²¹,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Koska sisämarkkinat kattavat alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja, ja perustuvat muun muassa palveluiden ja ihmisten vapaaseen liikkuvuuteen, on tarpeen säätää siitä, että kuluttajat voivat käyttää verkkosisältöpalveluita, joissa tarjotaan saataville sisältöä esimerkiksi musiikin, pelien, elokuvien tai urheilutapahtumien muodossa paitsi asuinjäsenvaltiossaan myös silloin, kun he ovat tilapäisesti jossakin muussa unionin jäsenvaltiossa. Tämän vuoksi olisi poistettava esteet, jotka haittaavat tällaisten verkkosisältöpalveluiden saantia ja käyttöä valtioiden rajojen yli.
- (2) Tekniikan kehitys on johtanut kannettavien laitteiden, kuten tablettien ja älypuhelinien, yleistymiseen ja tehnyt verkkosisältöpalveluiden käytön yhä helpommaksi, kun nämä palvelut ovat kuluttajien saatavilla heidän sijainnistaan riippumatta. Sisällön ja innovatiivisten sisältöpalveluiden saannin kysyntä on kuluttajien keskuudessa nopeassa kasvussa kuluttajien kotimaan lisäksi myös silloin, kun he oleskelevat tilapäisesti jossakin muussa unionin jäsenvaltiossa.

²⁰ EUVL C , , s. .

²¹ EUVL C , , s. .

- (3) Kuluttajat ovat yhä useammin osapuolina palveluntarjoajien kanssa tehtävissä sopimusjärjestelyissä, jotka koskevat verkkosisältöpalveluiden tarjontaa. Kun kuluttajat oleskelevat tilapäisesti jossakin muussa unionin jäsenvaltiossa, he eivät kuitenkaan useinkaan voi saada ja käyttää niitä verkkosisältöpalveluita, joihin he ovat kotimaassaan hankkineet käyttöoikeuden.
- (4) Monet esteet haittaavat näiden palveluiden tarjoamista kuluttajille, jotka oleskelevat tilapäisesti jossakin muussa jäsenvaltiossa. Tiettyihin verkkopalveluihin kuuluu sisältöä, kuten musiikkia, pelejä tai elokuvia, joka on suojattu unionin lainsäädännön mukaisella tekijänoikeudella ja/tai lähioikeuksilla. Verkkosisältöpalveluiden rajatylittävän siirrettävyyden esteet ovat erityisesti lähtöisin siitä, että tekijänoikeudella ja/tai lähioikeuksilla suojatun sisällön, kuten audiovisuaalisten teosten, lähetysoikeudet on usein lisensoitu alueellisesti, sekä siitä, että verkkopalveluiden tarjoajat voivat valintansa mukaan palvella vain tiettyjä markkinoita.
- (5) Sama koskee muuta sisältöä, kuten urheilutapahtumia, jota ei ole suojattu unionin lainsäädännön mukaisella tekijänoikeudella ja/tai lähioikeuksilla mutta joka on voitu kansallisen lainsäädännön mukaisesti suojata tekijänoikeudella, lähioikeuksilla tai muulla erityislainsäädännöllä ja jonka tällaisten tapahtumien järjestäjät usein myös lisensoivat tai jonka verkkopalveluiden tarjoajat tarjoavat alueelliselta pohjalta. Yleisradio-organisaatioiden toteuttama tällaisen sisällön lähettäminen olisi suojattu lähioikeuksilla, jotka on yhdenmukaistettu unionin tasolla. Lisäksi tällaisen sisällön lähetyksiin kuuluu usein tekijänoikeussuojattuja osia, kuten avauksena tai päätöksenä käytettäviä videojaksoja tai graafisia elementtejä. Lyhyitä uutisraportteja varten on lisäksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2010/13/EU²² yhdenmukaistettu tiettyjä seikkoja tällaisissa lähetyksissä, jotka liittyvät yhteiskunnallisesti erittäin merkittäviin tai yleisöä suuresti kiinnostaviin tapahtumiin. Direktiivissä 2010/13/EU tarkoitettuihin audiovisuaalisiin mediapalveluihin sisältyvät palvelut, jotka tarjoavat saataville urheilutapahtumien, uutisten tai ajankohtaistapahtumien kaltaista sisältöä.
- (6) Tämän vuoksi verkkosisältöpalveluita markkinoidaan yhä enemmän paketteina, joissa ei voida erotella tekijänoikeudella ja/tai lähioikeuksilla suojaamatonta sisältöä sisällöstä, joka on suojattu tekijänoikeudella ja/tai lähioikeuksilla, ilman että kuluttajille tarjottavan palvelun arvo merkittävästi pienentyy. Tämä koskee erityisesti suosituinta sisältöä, kuten urheilutapahtumia tai muita tapahtumia, jotka ovat erittäin merkittäviä kuluttajille. Jotta palveluntarjoajat voivat antaa kuluttajille täyden pääsyn verkkosisältöpalveluihinsa, on välttämätöntä, että tämän asetuksen piiriin sisällytetään myös tällainen verkkosisältöpalveluissa käytettävä sisältö, ja näin ollen myös, että asetusta sovelletaan direktiivissä 2010/13/EU tarkoitettuihin audiovisuaalisiin mediapalveluihin sekä yleisradio-organisaatioiden lähetyksiin kokonaisuudessaan.

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi), EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1–24.

- (7) Teosten ja muun suojatun aineiston oikeudet on yhdenmukaistettu muiden muassa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 96/9/EY²³, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/29/EY²⁴, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2006/115/EY²⁵ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/24/EY²⁶.
- (8) Tämän vuoksi verkkosisältöpalveluiden tarjoajilla, jotka käyttävät teoksia tai muuta suojattua aineistoa, kuten kirjoja, audiovisuaalisia teoksia, tallennettua musiikkia tai lähetyksiä, on oltava oikeudet tällaisen aineiston käyttöön kyseessä olevilla alueilla.
- (9) Jotta verkkosisältöpalvelun tarjoaja voi lähettää tekijänoikeudella ja lähioikeuksilla suojattua sisältöä, edellytetään asianomaisten luvanhaltijoiden, kuten tekijöiden, esiintyjien, tuottajien tai yleisradio-organisaatioiden lupaa sisällölle, joka on tarkoitus sisällyttää lähetykseen. Tämä pätee yhtä lailla, kun tällainen lähetys tapahtuu, jotta kuluttaja voisi ladata sisältöä verkosta käyttääkseen verkkosisältöpalvelua.
- (10) Lisenssin hankkiminen tarvittaviin oikeuksiin ei aina ole mahdollista, erityisesti kun sisältöoikeudet on lisensoitu yksinoikeuspohjalta. Alueellisen yksinoikeuden varmistamiseksi verkkosisältöpalveluiden tarjoajat sitoutuvat usein oikeudenhaltijoiden, myös yleisradio-organisaatioiden tai tapahtumien järjestäjien, kanssa tekemissään lisenssisopimuksissa estämään tilaajia saamasta ja käyttämästä palvelua sen alueen ulkopuolella, jolla palveluntarjoajalla on lisenssi. Nämä palveluntarjoajiin kohdistuvat sopimusrajoitukset edellyttävät, että tarjoajat esimerkiksi kieltävät pääsyn palveluihinsa kyseisen alueen ulkopuolella sijaitsevista IP-osoitteista. Tämän vuoksi yksi verkkosisältöpalveluiden rajatylittävän siirrettävyyden esteistä on sopimuksissa, joita verkkopalveluiden tarjoajat ovat tehneet tilaajiensa kanssa, mikä puolestaan kuvastaa niitä alueellisesti rajoittavia lausekkeitä, joita on kyseisten palveluntarjoajien ja oikeudenhaltijoiden välisissä sopimuksissa.
- (11) Lisäksi tuomioistuin katsoi yhdistetyissä asioissa C-403/08 ja C-429/08, Football Association Premier League and Others, EU:C:2011:631, että tiettyjä palvelun tarjoamisen rajoituksia ei voida perustella tavoitteella suojella teollis- ja tekijänoikeuksia.
- (12) Tämän asetuksen tavoitteena onkin mukauttaa oikeudellisia puitteita, jotta varmistetaan, että oikeuksien lisensointi ei enää estä verkkosisältöpalveluiden siirrettävyyttä unionissa ja että rajatylittävä siirrettävyys voidaan taata.
- (13) Tätä asetusta olisi tämän vuoksi sovellettava verkkosisältöpalveluihin, joita palveluntarjoaja hankittuaan oikeudenhaltijoilta asiaankuuluvat oikeudet tietyille alueelle, tarjoaa tilaajilleen sopimuspohjalta millä hyvänsä keinoin, myös virtaustoistona, verkkolatauksena tai jollakin muulla tekniikalla, joka mahdollistaa

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/9/EY, annettu 11 päivänä maaliskuuta 1996, tietokantojen oikeudellisesta suojasta (EYVL L 77, 27.3.1996, s. 20–28).

²⁴ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/29/EY, annettu 22 päivänä toukokuuta 2001, tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tietyjen piirteiden yhdenmukaistamisesta tietoyhteiskunnassa (EYVL L 167, 22.6.2001, s. 10–19).

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/115/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, vuokraus- ja lainausoikeuksista sekä tietyistä tekijänoikeuden lähioikeuksista henkisen omaisuuden alalla (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 28–35).

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/24/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, tietokoneohjelmien oikeudellisesta suojasta (EUVL L 111, 5.5.2009, s. 16–22).

kyseisen sisällön käyttämisen. Tässä asetuksessa tarkoitetuksi sopimukseksi verkkosisältöpalveluiden tarjonnasta ei pitäisi katsoa rekisteröitymistä sisältöilmoitusten saajaksi tai pelkkää html-evästeiden hyväksymistä.

- (14) Verkkopalvelun, joka ei ole direktiivissä 2010/13/EU tarkoitettu audiovisuaalinen mediapalvelu ja jossa käytetään teoksia, muuta aineistoa tai aineistoon tai yleisradio-organisaatioiden lähetyksiä ainoastaan satunnaisesti, ei pitäisi kuulua tämän asetuksen piiriin. Tällaisiin palveluihin sisältyy verkkosivustoja, joilla käytetään teoksia tai muuta suojattua aineistoa ainoastaan satunnaisesti, esimerkiksi graafisina elementteinä tai taustamusiikkina, ja tällaisten verkkosivujen pääasiallinen tarkoitus on esimerkiksi tavaroiden myynti.
- (15) Tätä asetusta olisi sovellettava ainoastaan verkkosisältöpalveluihin, jotka tilaajat voivat tosiasiallisesti saada ja joita he voivat käyttää asuinjäsenvaltiossaan ilman rajoitusta tiettyyn paikkaan, sillä ei ole aiheellista vaatia palveluntarjoajilta siirrettävien palveluiden tarjoamista valtioiden rajojen yli, jos ne eivät tarjoa siirrettäviä palveluita kotimaassaan.
- (16) Tätä asetusta olisi sovellettava verkkosisältöpalveluihin, joita tarjotaan rahallista maksua vastaan. Tällaisten palveluiden tarjoajat pystyvät tarkistamaan tilaajiensa asuinjäsenvaltion. Olisi katsottava, että oikeus käyttää verkkosisältöpalvelua on hankittu rahallisella maksulla riippumatta siitä, onko tällainen maksu suoritettu suoraan verkkosisältöpalvelun tarjoajalle vaiko toiselle osapuolelle, kuten toimittajalle, joka tarjoaa televiestintäpalvelun ja toisen toimittajan toteuttaman verkkosisältöpalvelun yhdistelmän.
- (17) Verkkosisältöpalvelut, jotka tarjotaan ilman rahallista maksua, kuuluvat myös tämän asetuksen soveltamisalaan siinä määrin kuin tarjoajat varmistavat tilaajiensa asuinjäsenvaltion. Verkkosisältöpalvelut, jotka tarjotaan ilman rahallista maksua ja joiden tarjoajat eivät varmista tilaajiensa asuinjäsenvaltiota, olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, sillä niiden sisällyttäminen tämän asetuksen soveltamisalaan merkitsisi suurta muutosta tällaisten palveluiden toimittamistapaan ja aiheuttaisi kohtuuttomia kustannuksia. Varmennettaessa tilaajan asuinjäsenvaltiota olisi tukeuduttava esimerkiksi tietoihin asuinjäsenvaltiossa tarjottavista muista palveluista koskevan lupamaksun maksamisesta, internet- tai puhelinyhteyttä koskevaan sopimukseen, IP-osoitteeseen tai muuhun varmennuskeinoon, jos tarjoaja voi niiden avulla saada kohtuullisen varmuuden tilaajiensa asuinjäsenvaltiosta.
- (18) Verkkosisältöpalveluiden rajatylittävän siirrettävyyden varmistamiseksi on tarpeen edellyttää, että verkkosisältöpalveluiden tarjoajat antavat käyttäjille mahdollisuuden käyttää palvelua jäsenvaltiossa, jossa he tilapäisesti oleskelevat, tarjoamalla saataville saman sisällön, samalla laitevalikoimalla ja -määrällä, samalla käyttäjämäärälle ja samoin toimintein, jotka tarjotaan asuinjäsenvaltiossa. Tämä velvoite on pakollinen, joten osapuolet eivät voi sulkea sitä pois, poiketa siitä tai muuttaa sen vaikutusta. Kaikki palveluntarjoajan toimet, joilla estettäisiin käyttäjää saamasta palvelu tai käyttämästä sitä oleskellessaan tilapäisesti toisessa jäsenvaltiossa, esimerkiksi siten, että palvelun toiminnoita tai laatua rajoitettaisiin, merkitsisi verkkosisältöpalveluiden rajatylittävän siirrettävyyden mahdollistamista koskevan velvoitteen kiertämistä ja olisi näin ollen tämän asetuksen vastaista.

- (19) Jos edellytettäisiin, että verkkosisältöpalvelu toimitetaan tilapäisesti muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossa oleskeleville tilaajille samanlaatuisena kuin asuinjäsenvaltiossa, voitaisiin aiheuttaa palveluntarjoajille ja näin ollen lopulta myös tilaajille suuria kustannuksia. Tämän vuoksi ei ole aiheellista edellyttää tässä asetuksessa, että verkkosisältöpalvelun tarjoajan olisi toteutettava toimenpiteitä, jolla varmistettaisiin tällaisten palveluiden toimituslaatu sen laatutason ylitse, joka on saatavilla tilaajan valitseman paikallisen verkkoyhteyden kautta tilaajan oleskellessa tilapäisesti toisessa jäsenvaltiossa. Tällaisissa tapauksissa palvelun tarjoaja ei ole vastuussa palvelun toimittamisen heikommasta laadusta. Jos tarjoaja kuitenkin selkeästi sitoutuu takaamaan tietyn toimituslaadun tilaajille, jotka tilapäisesti oleskelevat toisessa jäsenvaltiossa, tällainen sopimus sitoo tarjoajaa.
- (20) Jotta varmistetaan, että verkkosisältöpalveluiden tarjoajat noudattavat velvoitetta, jonka mukaan niiden on tarjottava palveluidensa rajatylittävä siirrettävyys ilman tähän liittyvien oikeuksien hankkimista toisessa jäsenvaltiossa, on tarpeen säätää, että niillä palveluntarjoajilla, jotka laillisesti tarjoavat verkkosisältöpalveluita tilaajien asuinjäsenvaltiossa, on oikeus tarjota tällaisia palveluita kyseisille tilaajille, kun he oleskelevat tilapäisesti toisessa jäsenvaltiossa. Tähän olisi päästävä säädöksellä, jonka mukaan tällaisen verkkosisältöpalvelun tarjonnan, saannin ja käytön olisi katsottava tapahtuvan tilaajan asuinjäsenvaltiossa.
- (21) Tekijänoikeuden ja lähioikeuksien lisensoinnin kannalta tämä merkitsee sitä, että teosten ja muun suojatun aineiston kappaleen valmistamisen, yleisölle välittämisen ja käyttöön saattamisen sekä sui generis -oikeuksin suojattujen tietokantojen osalta kopioinnin tai uudelleenkäytön, joka tapahtuu, kun palvelu tarjotaan tilaajille, jotka tilapäisesti oleskelevat muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossaan, olisi katsottava tapahtuvan tilaajien asuinjäsenvaltiossa. Palveluntarjoajien olisi tämän vuoksi katsottava toteuttavan tällaiset toimet niiden kyseisten oikeudenhaltijoilta saatujen lupien pohjalta, jotka koskevat näiden tilaajien asuinjäsenvaltiota. Aina kun palveluntarjoajat kyseisiltä oikeudenhaltijoilta saadun luvan pohjalta pystyvät tilaajan jäsenvaltiossa toteuttamaan toimen, joka merkitsee yleisölle välittämistä tai kappaleen valmistamista, tilaajan, joka tilapäisesti oleskelee muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossaan, olisi voitava saada ja käyttää kyseistä palvelua ja tarvittaessa voitava toteuttaa kaikki tarvittavat toimet, jotka katsotaan kappaleen valmistamiseksi, kuten verkkolataus, johon tilaajalla olisi oikeus omassa asuinjäsenvaltiossaan. Sen, että palveluntarjoaja tarjoaa verkkosisältöpalveluita tilaajalle, joka tilapäisesti oleskelee muussa jäsenvaltiossa kuin asuinjäsenvaltiossaan, ja sen, että tilaaja käyttää palvelua tämän asetuksen mukaisesti, ei pitäisi merkitä tekijänoikeuden ja lähioikeuksien tai minkään muun palvelussa olevan sisällön käyttämisen kannalta merkityksellisen oikeuden rikkomista.
- (22) Palveluntarjoajia ei pitäisi asettaa vastuuseen minkään sellaisen sopimuslausekkeen rikkomisesta, joka on vastoin velvoitetta, jonka mukaan niiden mahdollistettava tilaajilleen palvelun käyttäminen jäsenvaltiossa, jossa tilaajat tilapäisesti oleskelevat. Tämän vuoksi sopimuslausekkeiden, joilla estetään tai rajoitetaan verkkosisältöpalveluiden rajatylittävää siirrettävyyttä olisi oltava täytäntöönpanokelvottomia.
- (23) Palveluntarjoajien olisi varmistettava, että tilaajat saavat asianmukaisesti tietoa edellytyksistä, joiden mukaisesti he voivat nauttia verkkosisältöpalveluista muissa jäsenvaltiossa kuin omassa asuinjäsenvaltiossaan. Asetuksen mukaan oikeudenhaltijat

voivat edellyttää, että palveluntarjoaja hyödyntää keinoja, joilla varmistetaan, että verkkosisältöpalvelu tarjotaan tämän asetuksen mukaisesti. On kuitenkin tarpeen varmistaa, että tällaiset edellytettävät varmistuskeinot ovat kohtuullisia eivätkä ne mene pidemmälle kuin mikä on tarpeen niiden tarkoituksen täyttämiseksi. Esimerkkejä tarvittavista teknisistä ja organisatorisista toimenpiteistä voivat olla IP-osoitteen otanta sijainnin jatkuvan seurannan sijaan, avoin tiedottaminen varmennuksen menetelmistä ja tarkoituksesta sekä soveltuvat turvatoimenpiteet. Kun muistetaan, että varmennuksen käyttötarkoituksen kannalta merkityksellistä ei ole sijainti vaan se jäsenvaltio, jossa tilaaja saa palvelun, tarkkoja sijaintitietoja ei pitäisi tätä tarkoitusta varten kerätä eikä käsitellä. Vastaavasti jos tilaajan todentaminen riittää tarjottavan palvelun toimittamiseksi, ei pitäisi edellyttää tilaajan tunnistamista.

- (24) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet. Näin ollen tätä asetusta olisi tulkittava ja sovellettava tällaisten oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti, joita ovat erityisesti oikeus nauttia yksityis- ja perhe-elämän kunnioitusta, oikeus henkilötietojen suojaan, ilmaisunvapaus ja elinkeinovapaus. Kaikessa tämän asetuksen nojalla tapahtuvassa henkilötietojen käsittelyssä olisi kunnioitettava perusoikeuksia, myös Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 8 artiklan mukaista oikeutta nauttia yksityis- ja perhe-elämän kunnioitusta ja oikeutta henkilötietojen suojaan, ja sen on tapahduttava direktiivien 95/46/EY²⁷ ja 2002/58/EY²⁸ mukaisesti. Palveluntarjoajien on erityisesti varmistettava, että kaikki tämän asetuksen nojalla tapahtuva henkilötietojen käsittely on tarpeellista ja oikeasuhteista käsittelyn tavoitteen saavuttamiseksi.
- (25) Tämä asetus ei saisi vaikuttaa kilpailusääntöjen, erityisesti Euroopan yhteisön perussopimuksen 101 ja 102 artiklan, soveltamiseen. Tässä asetuksessa vahvistettuja sääntöjä ei pitäisi käyttää kilpailun rajoittamiseen perussopimuksen vastaisella tavalla.
- (26) Sisällön lisensointisopimukset tehdään yleensä verrattain pitkäksi ajanjaksoksi. Tämän vuoksi ja jotta varmistetaan, että kaikki unionin alueella asuvat kuluttajat voivat nauttia verkkosisältöpalveluiden rajatylittävän siirrettävyyden ominaisuudesta samaan aikaan ja ilman tarpeetonta viivästystä, tätä asetusta olisi sovellettava myös sopimuksiin, jotka on tehty, ja oikeuksiin, jotka on hankittu ennen tämän asetuksen soveltamista, jos ne ovat merkityksellisiä verkkosisältöpalveluiden siirrettävyydelle tuon päivämäärän jälkeen. Tämä on tarpeen, jotta kansainvälisillä markkinoilla toimiville palveluntarjoajille voidaan taata tasapuoliset toimintaedellytykset, kun tarjoajille, jotka ovat tehneet oikeudenhaltijoiden kanssa pitkäaikaisia sopimuksia, annetaan mahdollisuus tarjota tilaajilleen rajatylittävä siirrettävyys riippumatta tarjoajan mahdollisuuksista neuvotella tällaiset sopimukset uudelleen. Lisäksi tällä säännöksellä olisi varmistettava, että palveluntarjoajat pysyvät tarjoamaan siirrettävyyden koko verkkosisältönsä osalta, kun ne tekevät palvelunsa rajatylittävän siirrettävyyden edellyttämiä järjestelyjä. Lisäksi sen pitäisi myös mahdollistaa se, että

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31–50).

²⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL 201, 31.7.2002, s. 37), sellaisena kuin se on muutettuna direktiiveillä 2006/24/EY ja 2009/136/EY.

oikeudenhaltijoiden ei tarvitse neuvotella uudelleen nykyisiä lisenssisopimuksiaan, jotta tarjoajat voisivat mahdollistaa palveluiden rajatylittävän siirrettävyyden.

- (27) Koska asetusta tämän vuoksi sovelletaan joihinkin sopimuksiin ja oikeuksiin, jotka on tehty tai jotka on hankittu ennen sen soveltamispäivää, on myös tarpeen säätää kohtuullisesta ajasta tämän asetuksen voimaantulon ja sen soveltamispäivän välillä, jolloin oikeudenhaltijat ja palveluntarjoajat voivat tehdä tarvittavat järjestelyt uuteen tilanteeseen sopeutumiseksi ja palveluntarjoajat voivat muuttaa palveluidensa käyttöehtoja.
- (28) Jotta voidaan saavuttaa tavoitteena oleva verkkosisältöpalveluiden siirrettävyys unionissa, on tarkoituksenmukaista antaa asetus, jota sovelletaan sellaisenaan jäsenvaltioissa. Tämä on tarpeen, jotta voidaan taata rajatylittävää siirrettävyyttä koskevien sääntöjen yhdenmukainen soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa ja näiden sääntöjen voimaantulo samanaikaisesti kaikkien verkkosisältöpalveluiden osalta. Ainoastaan asetuksella taataan sen tasoinen oikeusvarmuus, joka on tarpeen, jotta kuluttajat voivat täysimittaisesti hyötyä rajatylittävästä siirrettävyydestä kaikkialla unionissa.
- (29) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on oikeudellisten puitteiden hyväksyminen, jotta verkkosisältöpalveluiden rajatylittävä siirrettävyys toteutuu unionissa, vaan se voidaan soveltamisalansa ja vaikutustensa vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen sen tavoitteen saavuttamiseksi. Tämän vuoksi tällä asetuksella ei olennaisesti vaikuteta tapaan, jolla oikeuksia lisensoidaan, eikä velvoiteta oikeudenhaltijoita ja palveluntarjoajia neuvottelemaan sopimuksia uudelleen. Ehdotuksessa ei myöskään edellytetä, että tarjoaja toteuttaisi toimenpiteitä, jolla varmistetaan tällaisten palveluiden tarjonnan laatu verkossa tilaajan asuinmaan ulkopuolella. Tätä asetusta ei sovelleta palveluntarjoajiin, jotka tarjoavat palvelua ilman rahallista maksua ja jotka eivät varmenna tilaajan asuinjäsenvaltiota. Tämän vuoksi asetuksella ei aiheuteta kohtuuttomia kustannuksia,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla
Tavoite ja soveltamisala

Tällä asetuksella otetaan käyttöön yhteinen toimintatapa, jolla varmistetaan, että verkkosisältöpalveluiden tilaajat voivat unionissa saada ja käyttää tällaisia palveluita oleskellessaan tilapäisesti jossakin jäsenvaltiossa.

2 artikla
Määritelmät

Tässä asetuksessa

- a) 'tilaajalla' tarkoitetaan kuluttajaa, joka tarjoajan kanssa tehdyn verkkosisältöpalvelun tarjoamista koskevan sopimuksen pohjalta voi saada ja käyttää tällaista palvelua jäsenvaltiossa, jossa hän asuu;
- b) 'kuluttajalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä, joka tämän asetuksen alaan kuuluvia sopimuksia tehdessään toimii tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa;
- c) 'asuinjäsenvaltiolla' tarkoitetaan jäsenvaltiota, jossa tilaaja tavanomaisesti asuu;
- d) 'tilapäisellä oleskelulla' tarkoitetaan tilaajan tilapäistä oleskelua jäsenvaltiossa, joka ei ole hänen asuinjäsenvaltionsa;
- e) 'verkkosisältöpalvelulla' tarkoitetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 56 ja 57 artiklassa määriteltyä palvelua, jonka palveluntarjoaja laillisesti tarjoaa asuinjäsenvaltiossa verkossa siirrettävänä ja joka on direktiivissä 2010/13/EU tarkoitettu audiovisuaalinen mediapalvelu tai palvelu, jonka keskeinen piirre on pääsyn ja käyttömahdollisuuden tarjoaminen teoksiin, muuhun aineistoon tai yleisradio-organisaatioiden lähetyksiin joko lineaarisesti tai tilauksena, joka toimitetaan tilaajalle sovituin ehdoin joko
 - 1) rahallista maksua vastaan; tai
 - 2) ilman rahallista maksua sillä edellytyksellä, että palvelun tarjoaja varmentaa tilaajan asuinjäsenvaltion;
- f) 'siirrettävällä' tarkoitetaan, että tilaajat voivat tosiasiallisesti saada ja käyttää verkkosisältöpalvelua asuinjäsenvaltiossaan ilman rajoitusta tiettyyn paikkaan.

3 artikla

Velvoite mahdollistaa verkkosisältöpalveluiden rajatylittävä siirrettävyys

- 1) Verkkosisältöpalvelun tarjoajan on tehtävä tilapäisesti jossakin jäsenvaltiossa olevalle tilaajalle mahdolliseksi verkkosisältöpalvelun saanti ja käyttäminen.
- 2) Edellä 1 kohdassa vahvistettu velvoite ei koska laatuvaatimuksia, joita sovelletaan verkkosisältöpalvelun toimittamiseen ja jotka koskevat tarjoajaa, kun kyseistä palvelua tarjotaan asuinjäsenvaltiossa, ellei tarjoaja nimenomaisesti toisin sovi.
- 3) Verkkosisältöpalvelun tarjoajan on ilmoitettava tilaajalle 1 kohdan mukaisesti tarjottavan verkkosisältöpalvelun toimituslaadusta.

4 artikla

Verkkosisältöpalveluiden tarjonnan, saannin ja käytön paikallistaminen

Verkkosisältöpalvelun tarjoamisen ja tilaajan osalta tällaisen palvelun 3 artiklan 1 kohdan mukaisen saannin ja käytön katsotaan tapahtuvan yksinomaan asuinjäsenvaltion alueella, direktiivien 96/9/EY, 2001/29/EY, 2006/115/EY, 2009/24/EY ja 2010/13/EU soveltaminen mukaan luettuna.

5 artikla
Sopimusmääräykset

- 1) Kaikki sopimusmääräykset, mukaan lukien tekijänoikeuden ja lähioikeuksien haltijoiden, kaikkien muiden verkkopalveluissa olevan sisällön käyttämisen kannalta merkityksellisten oikeuksien haltijoiden ja palveluntarjoajien sekä palveluntarjoajien ja tilaajien väliset sopimusmääräykset, jotka ovat 3 artiklan 1 kohdan tai 4 artiklan vastaisia, ovat täytäntöönpanokelvottomia.
- 2) Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, tekijänoikeuden ja lähioikeuksien haltijat tai kaikkien muiden verkkopalveluissa olevan sisällön käyttämisen kannalta merkityksellisten oikeuksien haltijat voivat edellyttää, että palveluntarjoaja käyttää tehokkaita keinoja varmentakseen, että verkkosisältöpalvelu tarjotaan 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sillä edellytyksellä, että tällaiset edellytettävät varmistuskeinot ovat kohtuullisia eivätkä ne mene pidemmälle kuin mikä on tarpeen niiden tarkoituksen täyttämiseksi.

6 artikla
Henkilötietojen suoja

Tämä asetuksen puitteissa toteutettava henkilötietojen käsittely, mukaan lukien erityisesti 5 artiklan 2 kohdan mukaista varmennusta varten tapahtuva käsittely, on toteutettava direktiivien 95/46/EY ja 2002/58/EY mukaisesti.

7 artikla
Soveltaminen voimassa oleviin sopimuksiin ja hankittuihin oikeuksiin

Tätä asetusta sovelletaan myös ennen sen soveltamispäivää tehtyihin sopimuksiin ja hankittuihin oikeuksiin, jos ne ovat kyseisen päivän jälkeen merkityksellisiä 3 artiklan mukaisen verkkosisältöpalveluiden tarjonnan, saannin ja käytön kannalta.

8 artikla
Loppusäännökset

- 1) Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.
- 2) Sitä sovelletaan [6 kuukauden kuluttua julkaisupäivästä].

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja